

Dunajec, 5-11. 8. 2007

Neděle

18,8 l, 13 006 km

Z Horní Čermné jsme vyjeli v 11:55, natankovali jsme ve Třešňovci a vyrazili ve 12:10

U Hranic jsme nabrali paní stopařku pojišťovačku. Jela s náma až do Zubří. Cestou nám stihla povědět, že má zmatek ve 22 církvích, a proto je nemá ráda. Hlavně ale nemá ráda faráře a Jakub je podle ní dobrý ranař. Nejvíc při rozhovoru zakusil Martin Brábník, čímžto si zasloužil medaili, která mu právem náleží a budiž mu udělena.

Dalším zpestřením bylo krásné a dobrodružné bloudění po Žilině. Chvíli jsme sice ten správný výlez z města hledali ... ale našli. Navigátorem v tu chvíli byl Jakub a tímto zjistil, že tato funkce ho ale vůbec nebaví! Ale nakonec se přesto jako navigátor osvědčil.

30 km před obcí Terchová jsme potkali první zákaz vjezdu do této lokality kvůli Dnům Jánošíka. Zachovali jsme se však odvážně a i přes zákaz pokračovali v započaté cestě. Jánošíkovy dny byly asi opravdu velkou akcí. Potkali jsme v Terchové spoustu aut, lidí a nevídaných atrakcí. Dokonce jsme nějakou dobu museli stát – silnice byla neprůjezdná. Ale vše se v dobré obrátilo a my pokračujeme (momentálně sjíždíme 12% zkopec). A to panorama Malé Fatry včetně s horami Kriváň a Velký (...) ..

Na místo do Nového Targu jsme dorazili kolem osmé hodiny, našli jsme krásný plácek na postavení teepee a v 9 hodin již bylo teepee postavené. Někteří pak vyrazili naproti skupině cestující vlakem. Asi v 11 jsme se všichni shledali u již hořícího ohně a za krátko poté šli spát.

Pondělí

Poprvé jsme nasedli celí natěšení do kánoí. Vstávali jsme poměrně brzy, protože někteří z nás nemohli dospát. Urazili jsem celkem asi 16km, trasa vedla z Nového Targu do Debna. Plavení vylo trochu ve znamení mála vody, takže jsme neustále museli hlídat kameny a občas i přetahovat lodě přes mělčiny. Ke snídali jsme měli (jako každý den) poryč – tentokrát však vylepšený mlékem a k večeři výborné knedlíky s vajíčkem. Večer si někteří z nás zahráli fotbálek a pak jsme se sešli s kytarou u ohýnku, kde jsme diskutovali na téma „Být či nebýt aneb euthanasie“.

Kdo se cvaknul : Lenka s Martinem

Kemp, kde jsme přespávali, byl opravdu výjimečný. Byly zde záchody i sprchy s teplou vodou a za osobu na noc chtěl páníček 7 zlotých. V noci na nás kapalo z tyčí teepee.

Úterý

Úsek řeky která jsme dnes zdolali, byl moc pěkný. Jeli jsme z Debna přes Červený Kláštor do Kroščenka. Kemp v Kroščenku je sice malinko slabší než ten minulý, ale pitná voda teče, záchody existují, takže dobré. A výhodou je dřevěný altán s ohništěm, kde jsme našli azyl během bouřky, která nás přepadla v závěru cesty. Mraky se honily a hřmělo celé odpoledne, pršet začalo našťestí až k večeru. Po většinu plavby jsme se předjížděli s pltěmi, zdolávali jedny peřejky za druhými a kochali se nádhernými pohledy na Pieniny. Medaile byla udělena Ivě za bravurní zvládnutí vyhrocené situace v zákeřných peřejkách, která nakonec její kanoe sjela pozadu. Takže: gratulace. Večerní program obstarávala Lenka s Mirkou, diskutovali jsme na téma „Pít či nepít“.

Středa

Ráno jsem si malinko přispali, což byl pozitivní začátek dne. Po snídani jsme se místo na řeku vydali na pěší výlet. Zdolali jsme Tři koruny a na jejich vrcholu jsme byli odměněni krásným výhledem na Pieniny a okolí. Kromě hejna létajících mravenců tam bylo také spousta lidí, proto jsme se na vrcholu dlouho nezdržovali. Cestou nahoru a dolů jsem hráli 3 hry: líbajícího vraha, černého Petra s kolíčkem a zahazování životů. Večer jsem si zahráli volejbal a někteří se zúčastnili mše v místním kostele, který je bezpochyby dominantou města. O večerní program se postarala Lenka s Martinem, téma bylo „Vzdělání“ a vyprovokovaná diskuze byla strhující a dlouhá.

Čtvrtek

Zatím sedíme v altánu, hrajeme BANK a čekáme na vlnu. A protože jsem se jí nedočkali, vyrazili jsme a opět klopytali přes kameny. Hned na začátku plavby se cvakla loď Lenky a Martina, zanedlouho poté Jakub s Lukášem. Celá plavba byla opět moc hezká, užívali jsme si sluníčka a taky cákacích bitek a koupání. Zákusek po obědě v podobě nanuku neměl chybu, soulodění nás vyloženě bavilo a když jsme objevili umělý kanál s brankami, bylo rozhodnuto o cíli naší cesty, protože od sjíždění kanálu na vestách by nás stejně nikdo neodtrhl. Večer jsme zbaštili výbornou večeři – čína s rýží nebo s těstovinami, zahráli si volejbal a BANK, někteří provedli povinné nákupy ve městě a nakonec jsme si užili program připravený Lenkou a Lukášem na téma „Reklama“. Nocovali jsme opět v Kroščenku v našem starém dobrém kempu.

Pátek

Ráno jsem se autem vyvezli do Červeného Kláštoru a znovu si na kánoích sjeli úsek řeky protékající Pieninami.

Lodě, které se cvakly: Dvakrát Martin Brábník s Honzou, Martina se Štěpánem.

Rekordmanem letošní vody v počtu cvaknutí se stal Martin Brábník se skórem 3.

Zajímavé je, že při sjíždění Pienin nás v obou případech pronásledovala bouřka. Tentokrát sice mnohem míň, ale začalo pršet v téměř tom samém okamžiku jako v úterý. Už o půl třetí jsme byli zpět v tábořišti v Kroščenku, kde už nás čekalo pouze závěrečné balení a opékání buřtíků. Poté jsme se rozdělili, jedna parta vyrazila vlakem, druhá autem, obě však směrem k domovu.